

Az ítéltábla a pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek** jogtanácsos által képviselt **alperes** ellen **kártérítés megfizetése** iránt indított perében, a Győri Törvényszék 2016. március 2. napján kelt P.20.183/2015/38. számú ítéletével szemben, a felperes által 39. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését helybenhagyja.

A 15.000.- (tizenötezer) forint le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Megállapítja, hogy a felperes a másodfokú eljárásban 100 %-os mértékben pervesztes.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000.- forintot és ezen összegnek 2014. május 28. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 2.145.- forint perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Határozata jogi indokolása szerint jelen perre az átmeneti rendelkezések értelmében a 2013. évi V törvényt (továbbiakban: Ptk.) kell alkalmazni. Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti perben a Ptk. 6:519 §-ában rögzített általános, és a Ptk. 6:548. § (1) bekezdése szerinti speciális feltételek fennállnak-e.

Megállapította, hogy a 11/1996. (X. 15.) IM rendelet 30. § (1) bekezdése értelmében a magánelzárás végrehajtásának megkezdése előtt gondoskodni kell a fogvatartott felszerelési tárgyainak, valamint az egyébként birtokában tartható tárgyainak biztonságos megőrzéséről.

A bíróság álláspontja szerint az az alperes által sem vitatott tény, hogy a felperes ingóságait tartalmazó málhazsák eltűnt, igazolja, hogy fenti kötelezettségének az alperes nem tett eleget. E mulasztással az alperesi magatartás jogellenessége és a felperest ért kár, valamint a jogellenes magatartás közötti okozati összefüggés bizonyított. Az alperesnek számítania kellett arra, hogy amennyiben a fogvatartottak személyes tárgyainak elhelyezésével kapcsolatos dokumentáció nem megfelelő, és emiatt nem ellenőrizhető a leadó és átvevő személye, az károsodáshoz vezethet. A kár bekövetkezte az alperesnek felróható, mert a körletfelügyelők a tárgyak átvételénél nem tanúsították a tőlük elvárható gondosságot.

A magánelzárás megkezdésekor a felperes tárgyairól az alperesnél - neki felróhatóan - nem készült leltárjegyzék, ezáltal az alperes zárta el a felperest a kár kétséget kizáró bizonyításától. A törvényszék ennek következményét akként vonta le, hogy a kár összege tekintetében megelégedett annak valószínűsítésével.

Az elsőfokú bíróság a felperes 32. számú jegyzőkönyvben foglalt személyes nyilatkozata alapján a 2014. szeptember 23- napján kelt jegyzőkönyvben felsorolt ingóságokat fogadta el valónak. Azokat a tárgyakat, amelyek a 2014. május 28.-29. napján kelt iratokban találhatók, nem vette figyelembe.

A felperes azon állítását, hogy zsákjában hallókészülék-tartozékok is voltak, nem ítélte megalapozottnak. "A" tanúvallomása nem támasztotta alá azt az elsőfokú bíróság által is életszerűtlennek ítélt felperesi előadást, hogy ilyen kiemelkedő jelentőségű tárgyak eltűnését ne jelezte volna az alperesnek legkésőbb a magánelzárás letöltését követő napon. Az elsőfokú bíróság a hallókészülékhez való gombelemek és a papír-írószerek tekintetében a 2014. május 28. napján kelt jegyzőkönyvben foglaltakat fogadta el, mivel ez a jegyzőkönyv az eltűnéshez közelebbi időpontban keletkezett. A fentiek alapján a törvényszék a felperes keresetét 30.000.- forint erejéig alaposnak ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezéssel élt, melyben kérte, a bíróság keresetének adjon helyt, és az ítéletet változtassa meg. Kötelezze az alperest 50.000.- forint kártérítés és ezen összeg kamatai, valamint a perköltség megfizetésére.

Álláspontja szerint a törvényszék jogszabálysértően mérlegelt, amikor a 2014. május 28. napján készült jegyzőkönyvben foglaltakat vette alapul az eltűnt ingóságok tekintetében. Ekkor felzaklatott állapota miatt nem volt lehetősége pontosan számba venni eltűnt tárgyait. Ezért tett május 29. napján kiegészítő nyilatkozatot. A ...i Rendőrkapitányságon 2014. szeptember 23. napján kelt jegyzőkönyvben már átgondoltan tudta felsorolni eltűnt vagyontárgyait. Hivatkozott arra is, hogy a hallókészülék-tartozékok málhazsákban való elhelyezése életszerű, mert nem tudhatta, hogy egyhónapos magánelzárása alatt mikor lesz rá szüksége. A tanú vallomása e vonatkozásban irreleváns, mert a magánelzárás büntetés előtt volt a zárkatársa, vallomásában egyébként elmondta, hogy a felperes ki sem pakolt, mert tudta, hogy hamarosan magánelzárásra megy. Az elsőfokú bíróság annak sem adta kellő magyarázatát, hogy a papír-írószerek vonatkozásában miért a 7.500.- forintos értéket fogadta el.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék megalapozott döntést hozott. A felperes sem a magánelzárás letöltésének napján, sem azt követően nem jelezte, hogy a hallókészülék-tartozékok is eltűntek volna. Különösen valószínűtlen, hogy ezek eltűnése ne tűnt volna fel arra is figyelemmel, hogy az eltűnt elemek hiányát azonnal jelezte. A magánelzárás letöltése és a rendőrségi meghallgatás között négy hónap telt el. Eltűlzott a felperes írószerek és gombelemek mennyisége tekintetében tett állítása, amelyet egyébként nem is tudott alátámasztani.

Az ítélet tábla a felperesi fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül, valamint a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el, és az alábbiak szerint alaptalannak ítélte.

A fenti rendelkezésnek megfelelően a jelen másodfokú eljárás a felperes fellebbezési kérelme alapján az ítélet keresetet elutasító részének felülvizsgálatára terjed ki. Ennek során megállapította az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges és elégséges körben lefolytatta a bizonyítási eljárást, a beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően, helyesen, okszerűen, összességükben értékelve megalapozott tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetésével és a döntés indokolásával egyetért. A fellebbezésre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Az ítélet kifejezetten tartalmazza, hogy az elsőfokú bíróság a 2014. szeptember 23. napján tartott meghallgatásról készült jegyzőkönyvet vette figyelembe az eltűnt ingóságok vonatkozásában. Ennek alapos indoka, hogy a felperes 2015. november 25. napján tartott tárgyaláson egyértelműen akként nyilatkozott, hogy a 2014. szeptember 23. napján kelt rendőrségi jegyzőkönyvben foglaltak szerint kéri az alperes kötelezését. Az elsőfokú ítélet alapjául ez a jegyzőkönyv szolgált, nem pedig a felperes által fellebbezésében megjelölt 2014. május 28. napján kelt irat.

Az ítélet tábla a fellebbezés további hivatkozásaira kiemeli, hogy a felek a bizonyítási teherről való tájékoztatást a Pp. 3.§ (3) bekezdésének megfelelően a 2015. június 3. napján tartott tárgyaláson (12. számú jegyzőkönyv) megkapták. E szerint a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy 2014. április 28. napján milyen tárgyakat helyezett el abban a csomagban, amely az alperes raktárhelyiségében került elhelyezésre, azaz mennyi az őt ért kár nagysága. Tekintettel azonban arra, hogy felróható mulasztásával az alperes zárta el a felperest kárának kétséget kizáró bizonyítása elől, az elsőfokú bíróság a kár összege tekintetében megelégedett a málhazsák tartalmának valószínűsítésével.

Az életszerű, hogy a felperes magával vigye a magánelzárásra hallókészülékének tartozékait, de ez önmagában nem bizonyítja, de még csak nem is valószínűsíti, hogy azok valóban a málhazsák tartalmát képezték. A hallókészülékekhez tartozó gombelemek hiányát már a magánelzárás letöltését követően jelezte a felperes. Az ítélet tábla álláspontja szerint amennyiben egyéb, a felperes számára kiemelten fontos tartozékok is hiányoztak volna, úgy azok eltűnését is már ekkor bejelentette volna, erre azonban nem került sor. Az ítélet tábla

megítélése szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra az álláspontra, hogy a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján öt terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget.

Az ítélet tábla nem osztotta a felperes fellebbezési érvelését a papír és írószerek körében sem. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a papír-írószerek meglétét valószínűsítettnek tekintette, mert azokra a felperes már 2014. május 28. napján is utalt. Értéküket is ezen jegyzőkönyvben meghatározott összegben fogadta el, mert az eltűnéshez jóval közelebb eső időben a felperes nyilván jobban emlékezett az eltűnt tárgyakra és értékeikre. Az ítélet tábla is egyetértett az elsőfokú bíróság azon megalapozott álláspontjával, hogy az eltűnt papír-írószerek értékének magasabb összegét a felperes nem bizonyította, illetve nem is valószínűsítette.

A fentiek alapján a felperes nem tudta bizonyítani, illetve nem is valószínűsítette, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt 30.000.- forintnál magasabb kára keletkezett.

Mindezen indokok alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperes személyes költségmentességére és az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

A pártfogó ügyvéd munkadíjának viselésére vonatkozó rendelkezése a Pp. 87. § (2) bekezdésén alapul.

Győr, 2016. évi június hó 27.napján

Dr. Havasiné dr.Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó